

בהון. ויזמא חדא, הוא לקבליה דכתיב, (זכריה
י"ד) והיה יום אחד הוא יודע ליי' וגו'.

דבר אחר, עד שיפוח היום קדם דיפוח ההוא
יזמא דאומין. ונסו הצללים, אינון
שולטנין דשלוטו עלייהו. אלף לי אל הר המור,
אמר קדשא בריך הוא, אלף לי, לנערא
האומות מירושלם דהוא הר המור, פמה
דכתיב, בהר המוריה אשר בירושלם. ואל
גבעת הלבונה, דא בי מקדשא די בציון, דכתיב
ביה (תהלים מ"ח) יפה נוף משוש פל הארץ הר ציון
וגו', (אמר רבי יהודה) פמה דאת אמר, (איוב ל"ח) לאחוז
בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה. פהאי
דאחיד בטלית, לנערא טנופא מנה.

אמר רבי יוסי, עתיד קדשא בריך הוא
לאתגלייא בירושלם דלתתא, ולדכפאה
יתה מטנופי עממיא, עד דלא אשתלים ההוא
יזמא דאומין. דאמר רבי חייא, לית שולטנו
לאומין עלייהו דישראל, אלא יזמא חדא
לחוד, דהוא יומו של הקדוש ברוך הוא, והוא
אלף שנים. הדא הוא דכתיב, (איכה א') נתנני
שוממה כל היום דוה. יזמא חד לחוד, ולא
יתיר.

אמר רבי יוסי, אי יתיר ישתעבדון, לא על פום
גזרת מלפא הוא, אלא על דלא בעיין
למיהדר לקבליה, וכתוב (דברים ל') והיה כי יבואו
עליך פל הדברים האלה וגו', וכתוב, (דברים ל')
אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך
וגו'.

ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל. (שמות א')
אמר רבי שמעון תא חזי, דהא על פל
פנים מלאכא שלטונא דממנא על מצראי הוה,
והכי הוא, דרובא דפרשתא לא אתמר, אלא
מלך מצרים סתם, והיינו ממנא רברבא על

יום אחד הוא יודע לה' וגו'.
דבר אחר עד שיפוח היום -
קדם שיפוח אותו יום של
האמות. ונסו הצללים - אלו
שלטונים ששלוטו עליהם. אלף
לי אל הר המור - אמר הקדוש
ברוך הוא, אלף לי לנער את
האמות מירושלים, שהוא הר
המור, פפתוב בהר המוריה
אשר בירושלם. ואל גבעת
הלבונה - זה בית המקדש
שבציון, שכתוב בו (משלי מח) יפה
נוף משוש פל הארץ הר ציון
וגו', (אמר רבי יהודה) כמו שנאמר
(איוב לח) לאחוז בכנפות הארץ
וינערו רשעים ממנה. כמו זה
שאחוז בטלית לנער ממנה
טנופת.

אמר רבי יוסי, עתיד הקדוש
ברוך הוא להתגלות בירושלים
שלמטה ולטהר אותה מטנופי
העמים, עד שלא ישתלם אותו
היום של האמות. שאמר רבי
חייא, אין שלטון לאמות על
ישראל אלא יום אחד בלבד,
שהוא יומו של הקדוש ברוך
הוא, והוא אלף שנים. זהו
שפתוב נתנני שממה כל היום
דוה. יום אחד בלבד, ולא יותר.
אמר רבי יוסי, אם ישתעבדו
יותר, לא על פי גזרת המלך
הוא, אלא על שלא רוצים לחזר
אליו, וכתוב (דברים ל') והיה פי
יבאו עליך פל הדברים האלה
וגו', וכתוב אם יהיה נדחך
בקצה השמים משם יקבצך
וגו'.

ויאמר אל עמו הנה עם בני
ישראל. אמר רבי שמעון, בא
ראה, שהרי על פל פנים המלאך
השליט הממנה על המצרים
היה, וכך הוא, שברב הפרשה
לא נאמר אלא מלך מצרים
סתם, והיינו הממנה הגדול על